

Поликраише, разкиркетен от ъздене на разсѣдлица, убѣхтан и утрошен от падане, като не научен да ъздиж гол кон и да се крѣпѣж, оставих коня на Поликраише и от там, кожухчето на рамо, та пѣшки до Търново. Това, читателю, не е измислица, но събитие прѣистинно и тука аз разказвам едва ли едно на сто от патимитѣ си в' тоз поход.

Като се прѣдставих на владиката в' Търново и като му расправих за работата за която се виках, той ми каза: иди си сега, че ела подир два три дена, па ще видим, да намѣри Костаки и писмото. Два три дни **деркен**, че недѣля, че двѣ и най послѣ три недѣли. Кога владиката спи, кога Костакия нѣма, кога писмото не е нѣржки, та чак на третѣ недѣли Неофит благоволѣ да ме повѣрва че не съм нито давал, нито писал за вула и да ми позволи да си идж; но и тоя път, нити Костакия, нити писмото с' което искаха да ме обвиняват, се удостоих да видѣж. Работата беше очевидна; тѣ искаха да ме отстранят от Бѣла додѣ си намѣрят тамо друг учител.

Щом са отгървах от тази бела, още до вечер'та трѣгнѣх и прѣз нош'та стигнѣх в' Бѣла. Додѣ да съберѣж ученицитѣ си и да започнем пак из ново, минѣх се почти двѣ недѣли; но не бѣх още склучил тия двѣ недѣли, когато Ферат Бей, заповѣдник'а на Бѣла, по наущение, както нѣмам сумнѣние, от Костакия, праща една вечер примрак та ме хващат в' смирената ми сламена стая и с' букаги на краката, — мене и едного Арбанасченина, жител в' Бѣла, с' когото сѣдѣхми та приказвахми — по един крак в' букагитѣ, отведохж ни, та ни запрѣха в' тъмницата. На сутрин'та, един от селенитѣ, приятел на Ферат бея и баща на едного от ученицитѣ ми, с' приканванеето и на други още селени, дойде да на моли и измоли ни на итина та ни пуснѣх, и от затвор'а като излѣзохми той ме заведе на кѣщата си, нагости ме и тогава чак ми каза че заповѣд'та на Бея била да не замрѣкнувам вечер'та въ Бѣла.

Ти да си, читателю, покоряваш ли се, или не? Аз, хеле, се юкорих. Още прѣз ден'я, без пара, без пул, с' една платнена торбичка на рамо — в' която нѣмаше освѣи малко селски хлѣб и сол, двѣ глави червен лук, двѣ Гръцки книжки за прочитане и един тетрад с' записки на избранитѣ ми думи — поеглих за Пиперково и Караманово.

С мрак'а стигнѣх в' Пиперково и попитах за даскал